

SKJERMEN VISER:	I TIMEN:
	Introduser temaet for timen og se Vi er ulike - og det er bra! - YouTube Se bilde fra filmen og snakk om det dere så:
	Vi er alle ulike. Hva er disse ulike med? Kan vi vite hva de er like og ulike med bare ved å se på dem? Minn gjerne elevene om at barn kan ha ulik hudfarge selv om de er norske og født av norske foreldre. Mange liker ikke å få spørsmålet «hvor er du fra?» basert på en hudfarge som ikke er bleik.
	Hva skjer her? Hvilke ord bruker barna her? Hvordan er det for jenta? Hva kan de andre gjøre for å hjelpe jenta? Er det nok å være stille selv? Eller burde alle si fra til eleven at slik er det ikke greit å snakke?
	Alle trenger å kjenne at de er med i flokken. Hva gjør disse for at alle skal få være med?
Lek: Handlinger som smitter Meningen med denne liken er å vise at handlinger smitter. Når man gjør noe gjør plutselig flere eller alle det same, så hva vi velger å gjøre kan være viktig. Sitt i ring, eller på plassene i klasserommet, men bli enige om hvilken veg/løype handlingene skal smitte. Lærer starter med å gjøre noe (for eksempel riste med heile kroppen, gjemme ansiktet i hendene, hoppe opp i lufta, smile/le, vinke, danse, hinke, eller lignende.) Dette sprer seg gjennom ringen/eller rundt i klasserommet fra person til person - og til slutt gjør alle det sammen. Dere kan eventuelt bytte på å være den som gjør noe først, og gjøre det som en hermelek der alle skal gjøre det samme som den som starter. Når dere har lekt litt og alle sitter på plassen sin igjen kan dere snakke om at på samme måte som disse tulle-handlingene smitter så kan det smitte når noen sier stygge ord, snur seg bort, ignorerer, sender stygge blikk og slikt. Og få fram at de som fortsetter slike handlinger/ord er like ansvarlige for å delta i dette, som den som gjør det først.	
 Bunny New Girl Short Film fra Netallie van den Dungen (trykk på opprissknappen for å få fram ett bilde fra filmen når du ser på den.)	Ny elev i klassa Vi skal se en liten film på engelsk, men det gjør ikke noe om vi ikke forstår alle ordene. Vi forstår hva som skjer likevel. Den starter med at det kommer ei jente som skal ha første dagen sin på en ny skole. Hun har flytta langt, og gruer seg veldig. Hun ser veldig sjenert ut. Hun har til og med tatt på seg ei maske som skjuler ansiktet hennes! Mens dere ser filmen kan dere legge merke til hva de andre barna i klassa gjør. En av dem er ikke så snill med henne, men så gjør de andre noe som gjør at alt blir veldig bra for jenta. Bunny New Girl Shunrt Film - YouTube • Hva gjorde elevene for å hjelpe jenta? • Læreren blei litt sur, men var han kanskje også litt stolt av dem? • Er det noe annet de kunne gjort som hadde blitt like bra for jenta?

Gode klassevenner

Til denne aktiviteten har vi både laget et fargeleggingsark (se vedlegg), tre historier og tre tegninger. Du kjenner elevene dine best, men for eksempel kan de få utdelt fargeleggingsarket og sitte og fargelegge mens du forteller historiene om de tre barna. Da viser du også bildene av de tre som ligger på skjermen. Etter hver historie kan dere snakke litt sammen om hva som gjorde at barnet kjente seg annerledes, og hva klassevennene gjorde for at de skulle kjenne at de hørte til og var ok likevel.

Dette er Lina.

Lina går i tredje klasse.

Lina er svaksynt, det betyr at hun ser dårlig uten de sterke brillene sine.

Brillene hjelper henne å lese og se godt.

Men de gjør også at hun føler seg litt annerledes enn de andre.

Når dagen er rolig, har Lina det fint, for hun liker å tegne og å høre på læreren.

Hun liker å være sammen med de andre.

Men når det blir mye som skjer på én gang, når mange barn løper, roper og ler høyt, da kan Lina kjenne seg utrygg.

Hun er redd for å snuble. Redd for å ikke se hvem som er der. Redd for å gjøre noe feil. Da kommer det tanker inni hodet hennes:

«Alle andre klarer dette.»

«Jeg er treg.»

«Jeg passer kanskje ikke helt inn.»

Lina prøver likevel. Hun vil så gjerne være med. Men av og til stopper kroppen litt opp, og hun kjenner en klump i magen som gjør vondt.

Men Lina er heldig. For i klassen hennes er det klassevenner som bryr seg.

Når det er tid for lek, kommer de bort til Lina og sier:

«Vi venter på deg.»

«Kom, Lina, du kan være med oss.»

De løper ikke fra henne, men viser henne hvor de skal. De passer på at alle får være med.

Og da skjer noe.

Lina smiler. Hun løper. Hun ler. Hun er midt i leken, akkurat som de andre.

Og inni seg kjenner hun:

«Jeg er ikke alene.»

«Jeg hører til.»

«Jeg er bra nok.»

Dette er Jonas.

Jonas går i tredje klasse og er en gutt som har masse energi i kroppen. Tankene hans løper fort. Ideene inni ham kan poppe som popcorn.

Han liker best når noe skjer, og han får røre på seg og finne på ting.

Men når klassen skal sitte stille lenge, og når læreren forklarer mye på én gang, eller når oppgaver blir vanskelige, da kan det bli tøft for Jonas.

Kroppen vil reise seg. Beina vil løpe. Hodet vil tenke på alt mulig annet.

Jonas prøver å sitte stille. Han vil så gjerne få det til, slik alle andre gjør! Men av og til går det ikke.

Da kan han kjenne seg frustrert. Det bobler inni ham. Og før han rekker å tenke seg om, kan han si noe dumt.

Eller gjøre noe han egentlig ikke mente.

Etterpå kan Jonas kjenne det litt vondt inni seg.

«Hvorfor klarer jeg ikke bare å sitte stille?»

«Hvorfor blir jeg så sint?»

«Tror de andre at jeg er slem?»

Han vil så gjerne være en god klassevenn. Men noen dager er det så vanskelig å få til.

Men Jonas er heldig. For i klassen hans er det klassevenner som forstår. De vet at Jonas ikke gjør dumme ting for å være slem, de vet at det er vanskelig for ham av og til.

Så de er tålmodige med ham og prøver å hjelpe.

De gir ham nye sjanser. Igjen og igjen. For de liker Jonas! Han er jo en som finner på leker, er morsom og tør mange ting.

Og når Jonas får være seg selv i leken, kjenner han noe godt inni seg. Han kjenner at de liker ham, og at han hører til.

«Jeg er vel bra nok», tenker han da.

Dette er Maksym. Han går i tredje klasse.

For ikke lenge siden bodde han i et annet land.

Der hadde han besteforeldrene sine, vennene sine, huset sitt og fotballaget.

Så måtte han flytte. Til Norge. Til en helt ny skole.

Den første dagen i klassen satt Maksym stille på stolen sin.

Alle rundt ham snakket. Læreren snakket. Barna snakket.

Men Maksym forsto ikke ett eneste ord.

Ordene fløy rundt ham som lyd uten mening.

Han ville både spørre og svare, men språket satt fast inne i hodet.

«Hva sier de?» «Hva skal jeg gjøre?» «Hvorfor er alt så annerledes?»

I friminuttene sto Maksym ofte alene. Og inni seg kjente han seg veldig, veldig annerledes.

Det var litt skummelt.

Men Maksym er heldig. For i klassen hans er det gode klassevenner som vil ha ham med.

De kommer bort til ham, smiler, snakker sakte, inviterer med og viser med hendene hva de mener.

Når de skal spille fotball, trenger de ikke så mange ord, for det kan han jo fra før.

«Kom!» sier de – og viser ham hvor.

Sakte, litt etter litt, begynner Maksym å forstå. Ett ord. Så ett til.

Og en dag sier han selv: «Jeg vil være med!»

De andre barna smiler, for nå er han ikke bare den nye gutten, han er Maksym.

En venn. En del av klassen.

Og inni seg kjenner han:

«Jeg savner fortsatt hjemlandet mitt, men her hører jeg også til.»

Her ligger det en boks med mange ulike sanger om å sette pris på mangfold. De fleste på engelsk. Velg gjerne noen og syng og dans litt.

Hva kan vi som klasse gjøre for at alle skal kjenne seg viktige i flokken vår?

Her kan elevene enten:

- jobbe i grupper for å snakke om/tegne/lage rollespill om hvordan elever i ei klasse kan ta vare på hverandre
- dere kan lage en liksom-elev av ei bømme/en pappkasse/en bamse/ei tegning og si at denne eleven liksom starter i klassa her nå. Hva kan vi som klasse gjøre for at eleven skal kjenne seg velkommen hos oss? Hvordan kan vi vise eleven at vi vil ha han/hun med i flokken vår?
- Tren på den sosiale ferdigheten "Å inkludere andre i leiken" Se grå boks nede på sida.